

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/2155**z dnia 13 sierpnia 2021 r.****uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających klasy instrumentów, które odpowiednio odzwierciedlają jakość kredytową firmy inwestycyjnej kontynuującej działalność, oraz ewentualne alternatywne mechanizmy, które są przeznaczone do wykorzystania do celów wynagrodzenia zmiennego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniającą dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 32 ust. 8 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wynagrodzenie zmienne przyznawane w instrumentach powinno sprzyjać należytemu i skutecznemu zarządzaniu ryzykiem i nie powinno zachęcać do podejmowania ryzyka wykraczającego poza poziom gotowości firmy inwestycyjnej do podejmowania ryzyka. W związku z tym w ramach klas instrumentów, które można wykorzystać do celów wynagrodzenia zmiennego, należy dostosować interesy pracowników do długoterminowych interesów firmy inwestycyjnej, jej akcjonariuszy, wierzycieli, klientów i innych zainteresowanych stron, zapewniając zachęty motywujące pracowników do działania w długoterminowym interesie firmy inwestycyjnej.
- (2) W celu zapewnienia silnego powiązania z jakością kredytową firmy inwestycyjnej kontynuującej działalność instrumenty wykorzystywane do celów wynagrodzenia zmiennego powinny obejmować odpowiednie zdarzenia inicjujące odpis lub przekształcenie, które obniżają wartości instrumentów w sytuacjach, w których pogorszyła się jakość kredytowa firmy inwestycyjnej kontynuującej działalność. Zdarzenia inicjujące wykorzystywane do celów wynagrodzenia nie powinny powodować zmiany poziomu podporządkowania instrumentów, a zatem nie powinny prowadzić do dyskwalifikacji instrumentów dodatkowych w Tier I lub w Tier II jako instrumentów funduszy własnych.
- (3) Chociaż warunki mające zastosowanie do instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I i Tier II określono w art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033⁽²⁾, w związku z częścią drugą tytułu 1 rozdziału 3 i 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽³⁾, inne instrumenty, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. j) ppkt (iii) dyrektywy (UE) 2019/2034 („inne instrumenty”), które mogą zostać w pełni przekształcone w instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub które mogą podlegać odpisowi obniżającemu wartość, nie podlegają szczególnym warunkom na podstawie tych rozporządzeń, ponieważ z powodów ostrożnościowych nie są klasyfikowane jako instrumenty funduszy własnych. W związku z tym należy ustanowić szczególne wymogi dotyczące różnych klas instrumentów, zapewniające, że są one właściwe do wykorzystania do celów wynagrodzenia zmiennego, biorąc pod uwagę różny charakter instrumentów. Wykorzystywanie instrumentów do celów wynagrodzenia zmiennego samo w sobie nie powinno zapobiegać kwalifikowaniu instrumentów jako funduszy własnych firmy inwestycyjnej, dopóki spełniane są warunki określone w rozporządzeniu (UE) 2019/2033. Takie wykorzystywanie samo w sobie nie powinno być również rozumiane jako stwarzanie zachęty do umorzenia instrumentu, ponieważ po okresach odroczenia i zatrzymywania pracownicy na ogół mogą otrzymywać zbywalne aktywa w inny sposób niż przez umorzenie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 64.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014 (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

- (4) Inne instrumenty nie ograniczają się do instrumentów finansowych określonych w sekcji C załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE⁽⁴⁾. Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne związane z tworzeniem takich instrumentów, instrumenty te powinny również umożliwiać stosowanie innych postanowień umownych między pracownikami a firmami inwestycyjnymi. Aby zapewnić odzwierciedlanie jakości kredytowej firmy inwestycyjnej kontynuującej działalność przez wspomniane inne instrumenty, odpowiednie wymogi powinny gwarantować, aby takie instrumenty podlegały odpisowi obniżającemu wartość lub zostały przekształcone, zanim firma inwestycyjna przestanie spełniać wymogi w zakresie funduszy własnych.
- (5) W przypadku gdy wykonuje się opcję wykupu wbudowaną w instrumenty wykorzystywane do celów wynagrodzenia zmiennego, umarza się te instrumenty, odkupuje lub przekształca, zasadniczo takie transakcje nie powinny zwiększać wartości przyznanego wynagrodzenia poprzez wypłatę kwot przewyższających wartość danego instrumentu lub poprzez przekształcanie w instrumenty, których wartość jest wyższa niż wartość początkowo przyznanego instrumentu. Zastępowanie instrumentów tej samej wartości powinno zapewnić, aby wynagrodzenie nie było wypłacane za pomocą narzędzi lub metod ułatwiających nieprzestrzeganie dyrektywy (UE) 2019/2034 lub rozporządzenia (UE) 2019/2033.
- (6) W przypadku przyznawania wynagrodzenia zmiennego i w przypadku gdy umarza się instrumenty wykorzystywane do wynagrodzenia zmiennego, wykonuje się wbudowaną w nie opcję wykupu, odkupuje się je lub przekształca, przedmiotowe transakcje powinny opierać się na wartościach, które ustalono zgodnie z mającym zastosowanie standardem rachunkowości w momencie transakcji, zapewniając tym samym przyznanie właściwej kwoty wynagrodzenia zmiennego oraz zapewniając, aby nie uległa ona nieuzasadnionej zmianie, gdy instrument zostanie umorzony, wykupiony, odkupiony lub przekształcony.
- (7) W art. 54 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 określono mechanizmy odpisów obniżających wartość i przekształcania w odniesieniu do instrumentów dodatkowych w Tier I. Ponadto w art. 32 ust. 1 lit. j) ppkt (iii) dyrektywy (UE) 2019/2034 ustanowiono wymóg, aby inne instrumenty mogły zostać w pełni przekształcone w instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub mogły podlegać odpisowi obniżającemu wartość. Z uwagi na fakt, że wynik finansowy przekształcenia lub odpisu obniżającego wartość innych instrumentów jest taki sam jak w odniesieniu do instrumentów dodatkowych w Tier I, w ramach mechanizmów odpisów obniżających wartość lub przekształcania dotyczących innych instrumentów należy brać pod uwagę mechanizmy mające zastosowanie do instrumentów dodatkowych w Tier I, jednocześnie uwzględniając fakt, iż z perspektywy ostrożnościowej inne instrumenty nie kwalifikują się jako instrumenty funduszy własnych. Instrumenty w Tier II nie podlegają wymogom regulacyjnym dotyczącym odpisu obniżającego wartość i przekształcania na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W celu zapewnienia obniżenia wartości wszystkich takich instrumentów, jeżeli są one wykorzystywane do celów wynagrodzenia zmiennego, w przypadku pogorszenia jakości kredytowej danej firmy inwestycyjnej należy określić sytuacje, w których odpis obniżający wartość lub przekształcenie instrumentu są konieczne. W celu zapewnienia spójnego stosowania należy sprecyzować mechanizmy odpisów obniżających wartość, zapisów podwyższających wartość i przekształcania w odniesieniu do instrumentów w Tier II i innych instrumentów.
- (8) Wypłaty zysku z tytułu instrumentów mogą przybierać różne formy. Mogą one być zmienne lub stałe i mogą być wypłacane okresowo lub w momencie ostatecznego terminu zapadalności danego instrumentu. W celu wsparcia należytego i skutecznego zarządzania ryzykiem w okresach odroczenia nie należy dokonywać żadnych wypłat zysku na rzecz pracowników. Pracownicy powinni otrzymywać wypłaty zysku jedynie w odniesieniu do okresów, które następują po nabyciu uprawnień z tytułu danego instrumentu, po których pracownicy stają się jego właścicielami prawnymi. W związku z tym jedynie instrumenty, w ramach których wypłat zysku na rzecz właściciela instrumentu dokonuje się okresowo, są przeznaczone do wykorzystywania jako wynagrodzenie zmienne. Obligacje zero-kuponowe lub instrumenty, w ramach których zatrzymuje się zyski, nie powinny stanowić części wynagrodzenia, które musi składać się z dowolnego z instrumentów, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. j) dyrektywy (UE) 2019/2034. Wynika to z faktu, że pracownicy w okresie odroczenia odnosiliby korzyści ze zwiększania wartości, co można rozumieć jako ekwiwalent otrzymywania wypłat zysku.
- (9) Bardzo wysokie wypłaty zysku mogą osłabić długoterminowe zachęty do podejmowania ryzyka ostrożnościowego, ponieważ skutecznie zwiększają one zmienną część wynagrodzenia. W szczególności nie należy dokonywać wypłat zysku w odstępach czasu dłuższych niż rok, ponieważ prowadziłoby to w rzeczywistości do gromadzenia wypłat zysku podczas okresów odroczenia i dokonywania jednorazowych wypłat po nabyciu uprawnień do wynagrodzenia zmiennego. Akumulacja wypłat zysku stanowiłaby obejście zasady określonej w art. 32 ust. 3 dyrektywy (UE) 2019/2034, zgodnie z którą uprawnienia do wynagrodzenia płatnego na mocy ustaleń nabywa się nie szybciej niż proporcjonalnie. Zgodnie z art. 32 ust. 2 lit. b) dyrektywy (UE) 2019/2034 wynagrodzenie zmienne nie może być wypłacane za pomocą instrumentów lub metod finansowych ułatwiających nieprzestrzeganie tej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) 2019/2033. W związku z tym wypłaty zysku dokonywane po nabyciu uprawnień z tytułu instrumentu nie powinny przekraczać kursu rynkowego dla takich instrumentów emitowanych przez inne firmy inwestycyjne lub instytucje o porównywalnej jakości kredytowej. Należy to zapewnić wymagając, aby instrumenty wykorzystywane do celów wynagrodzenia zmiennego lub instrumenty, z którymi są one związane, były emitowane głównie dla innych inwestorów, lub wymagając, aby takie instrumenty były objęte górnym pułapem wypłat zysku.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

- (10) Wymogi dotyczące odroczenia i zatrzymania ekspozycji, które mają zastosowanie do przyznawania wynagrodzenia zmiennego na podstawie art. 32 ust. 1 lit. l) i art. 32 ust. 3 dyrektywy (UE) 2019/2034, muszą być spełnione w każdym odpowiednim momencie, w tym w przypadku gdy wykonuje się opcję wykupu wbudowaną w instrumenty wykorzystywane do celów wynagrodzenia zmiennego, umarza się te instrumenty, odkupuje je lub przekształca. W takich sytuacjach należy zatem zastąpić instrumenty instrumentami dodatkowymi w Tier I, w Tier II i innymi instrumentami, które odzwierciedlają jakość kredytową firmy inwestycyjnej kontynuującej działalność, mają cechy równoważne z cechami początkowo przyznanego instrumentu i mają taką samą wartość, biorąc pod uwagę wszystkie kwoty, które poddano odpisowi obniżającemu wartość. W przypadku gdy instrumenty inne niż instrumenty w Tier I mają ustalony termin zapadalności, należy określić minimalne wymogi dotyczące rezydualnego terminu zapadalności takich instrumentów gdy są one przyznawane, w celu zapewnienia ich spójności z wymogami dotyczącymi okresów odroczenia i wstrzymania w odniesieniu do wynagrodzenia zmiennego.
- (11) W dyrektywie (UE) 2019/2034 nie ogranicza się klas instrumentów, które można wykorzystywać do celów wynagrodzenia zmiennego, do szczególnej klasy instrumentów finansowych. Powinna zatem istnieć możliwość wykorzystywania instrumentów syntetycznych lub umów między pracownikami a firmami inwestycyjnymi, które są powiązane z instrumentami dodatkowymi w Tier I i Tier II, które mogą zostać w pełni przekształcone lub podlegać odpisowi obniżającemu wartość. Umożliwia to wprowadzenie w odniesieniu do takich instrumentów szczególnych warunków, które mają zastosowanie jedynie do instrumentów przyznawanych pracownikom, bez potrzeby nakładania takich warunków na innych inwestorów.
- (12) W kontekście grup można zarządzać emisjami centralnie w obrębie jednostki dominującej, w tym w sytuacjach gdy jednostka dominująca podlega przepisom dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽⁵⁾ lub dyrektywy (UE) 2019/2034. Firmy inwestycyjne należące do grupy nie mogą zawsze same emitować instrumentów, które są odpowiednie do wykorzystywania do celów wynagrodzenia zmiennego. W rozporządzeniu (UE) 2019/2033 w związku z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 umożliwia się, pod pewnymi warunkami, włączenie instrumentów dodatkowych w Tier I i Tier II emitowanych przez podmiot objęty zakresem konsolidacji do funduszy własnych danej firmy inwestycyjnej. W związku z tym powinna istnieć możliwość wykorzystywania takich instrumentów do celów wynagrodzenia zmiennego, pod warunkiem że istnieje wyraźny związek między jakością kredytową firmy inwestycyjnej wykorzystującej wspomniane instrumenty do celów wynagrodzenia zmiennego a jakością kredytową emitenta danego instrumentu. Zazwyczaj można założyć, że między jednostką dominującą a jednostką zależną taki związek istnieje. Powinna również istnieć możliwość wykorzystywania na równoważnych warunkach instrumentów innych niż instrumenty dodatkowe w Tier I i Tier II, które nie są emitowane bezpośrednio przez daną firmę inwestycyjną, do celów wynagrodzenia zmiennego. Instrumenty związane z referencyjnymi instrumentami emitowanymi przez jednostki dominujące w państwach trzecich i oprócz tego równoważne z instrumentami dodatkowymi w Tier I i Tier II powinny kwalifikować się do wykorzystywania do celów wynagrodzenia zmiennego, jeżeli zdarzenie inicjujące dotyczy firmy inwestycyjnej wykorzystującej tego rodzaju syntetyczny instrument.
- (13) Art. 32 ust. 1 lit. k) dyrektywy (UE) 2019/2034 umożliwia firmom inwestycyjnym, które nie emitują żadnego z instrumentów, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. j) tej dyrektywy, stosowanie alternatywnych mechanizmów, pod warunkiem że właściwy organ zatwierdzi takie zastosowanie i że mechanizmy te spełniają te same cele, co instrumenty, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. j) tej dyrektywy. Aby spełnić te same cele, takie alternatywne mechanizmy powinny zatem gwarantować, aby przyznane wynagrodzenie zmienne podlegało domyślnym korektom z tytułu ryzyka. Wartość takich alternatywnych mechanizmów powinna zatem maleć w przypadku niekorzystnego wpływu na wyniki danej firmy inwestycyjnej lub aktywów, którymi firma ta zarządza. Ponadto w przypadku gdy firma inwestycyjna podlega wymogowi odroczenia wynagrodzenia zmiennego na podstawie art. 32 ust. 1 lit. l) dyrektywy (UE) 2019/2034, alternatywne mechanizmy powinny być również zgodne z wymogiem odroczenia wynagrodzenia zmiennego oraz z zastosowaniem ustaleń dotyczących zmniejszenia wysokości lub cofnięcia wypłaty oraz okresów zatrzymywania w odniesieniu do wynagrodzenia zmiennego wypłacanego w instrumentach finansowych.
- (14) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowią projekty regulacyjnych standardów technicznych przedstawione Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego po konsultacji z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.
- (15) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zasięgnął porady Bankowej Grupy Interesariuszy ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽⁶⁾,

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Klasy instrumentów, które odpowiednio odzwierciedlają jakość kredytową firmy inwestycyjnej kontynuującej działalność i są przeznaczone do wykorzystania do celów wynagrodzenia zmiennego

1. Klasy instrumentów, które spełniają warunki określone w art. 32 ust. 1 lit. j) ppkt (iii) dyrektywy (UE) 2019/2034, są następujące:
 - a) klasy instrumentów dodatkowych w Tier I, w przypadku gdy wspomniane klasy spełniają warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu i w art. 2, oraz są zgodne z art. 5 ust. 9 i art. 5 ust. 13 lit. c);
 - b) klasy instrumentów w Tier II, w przypadku gdy wspomniane klasy spełniają warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu i w art. 3 oraz są zgodne z art. 5;
 - c) klasy instrumentów, które mogą zostać w pełni przekształcone w instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub które mogą podlegać odpisowi obniżającemu wartość i które nie są instrumentami dodatkowymi w Tier I ani instrumentami w Tier II („inne instrumenty”) w przypadkach określonych w art. 4, w których wspomniane klasy spełniają warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu i są zgodne z art. 5.
2. Klasy instrumentów, o których mowa w ust. 1, spełniają następujące warunki:
 - a) instrumenty nie podlegają zabezpieczeniu ani nie są objęte gwarancją, która zwiększa stopień uprzywilejowania należności posiadacza;
 - b) jeżeli przepisy regulujące kwestie związane z instrumentem pozwalają na jego przekształcenie, instrument ten wykorzystuje się do celów przyznania wynagrodzenia zmiennego jedynie w przypadku, gdy kurs lub zakres przekształcenia jest ustalony na poziomie zapewniającym, by wartość instrumentu otrzymanego po przekształceniu instrumentu początkowo przyznanego nie była wyższa od wartości instrumentu początkowo przyznanego w momencie przyznania go jako wynagrodzenia zmiennego;
 - c) przepisy regulujące kwestie związane z instrumentami, które są wykorzystywane wyłącznie w celu wynagrodzenia zmiennego, zapewniają, by wartość instrumentu otrzymanego po przekształceniu instrumentu początkowo przyznanego nie była wyższa od wartości instrumentu początkowo przyznanego w momencie przekształcenia;
 - d) przepisy regulujące kwestie dotyczące danego instrumentu zapewniają dokonywanie wszelkich wypłat zysku co najmniej raz w roku i na rzecz posiadacza danego instrumentu;
 - e) instrumenty wycenia się według ich wartości w momencie przyznawania danego instrumentu zgodnie z mającym zastosowanie standardem rachunkowości;
 - f) przepisy regulujące kwestie dotyczące instrumentów emitowanych wyłącznie w celu wynagrodzenia zmiennego wymagają, aby wycena była przeprowadzona zgodnie z mającym zastosowanie standardem rachunkowości w przypadku, gdy umarza się dany instrument, wykonuje się wbudowaną w niego opcję wykupu, odkupuje się go lub przekształca.

Na potrzeby lit. e) wycena podlega niezależnemu przeglądowi.

Artykuł 2

Warunki dotyczące klas instrumentów dodatkowych w Tier I

Klasy instrumentów dodatkowych w Tier I spełniają następujące warunki:

- a) przepisy regulujące kwestie dotyczące danego instrumentu określają zdarzenie inicjujące do celów art. 9 ust. 2 lit. e) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) 2019/2033;
- b) zdarzenie inicjujące, o którym mowa w lit. a), ma miejsce, jeżeli współczynnik kapitału podstawowego Tier I firmy inwestycyjnej emitującej dany instrument spadł poniżej któregośkolwiek z poniższych poziomów:
 - (i) 7 % iloczynu 12,5 i wartości wymogów w zakresie funduszy własnych obliczonych zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/2033;
 - (ii) poziomu wyższego niż ten, który określono w ppkt (i), jeżeli został on ustalony przez firmę inwestycyjną lub instytucję emitującą dany instrument i określony w przepisach regulujących kwestie dotyczące danego instrumentu;

c) spełniony został jeden z poniższych wymogów:

- (i) instrumenty są emitowane wyłącznie w celu uznania ich za wynagrodzenie zmienne, a przepisy regulujące kwestie dotyczące danego instrumentu zapewniają realizację wypłaty zysku według kursu zgodnego z kursami rynkowymi podobnych instrumentów emitowanych albo przez firmę inwestycyjną lub firmy inwestycyjne, albo przez instytucje o porównywalnej jakości kredytowej, przy czym w momencie przyznawania wynagrodzenia kurs w każdym razie nie przekracza średniego rocznego współczynnika zmiany dla Unii publikowanego przez Komisję (Eurostat) w zharmonizowanym indeksie cen konsumpcyjnych publikowanym zgodnie z art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 2494/95 o więcej niż 8 punktów procentowych⁽⁷⁾;
- (ii) w momencie przyznawania instrumentów jako wynagrodzenia zmiennego co najmniej 60 % emitowanych instrumentów zostało wyemitowane w innym celu niż w celu przyznania wynagrodzenia zmiennego i nie jest w posiadaniu jednego z następujących podmiotów lub przedsiębiorstwa mającego bliskie powiązania z jednym z następujących podmiotów:

firmą inwestycyjną lub jej jednostkami zależnymi;

- jednostką dominującą firmy inwestycyjnej lub jej jednostkami zależnymi,
- dominującą finansową spółką holdingową firmy inwestycyjnej lub jej jednostkami zależnymi,
- holdingiem mieszanym firmy inwestycyjnej lub jego jednostkami zależnymi;
- finansową spółką holdingową o działalności mieszanej firmy inwestycyjnej i jej jednostkami zależnymi.

Na potrzeby ppkt (i) w przypadku przyznawania instrumentów pracownikom, którzy przeważającą część swojej działalności zawodowej wykonują poza Unią, i instrumentów denominowanych w walucie wydawanej przez państwo trzecie firmy inwestycyjne mogą zastosować podobny niezależnie obliczany indeks cen konsumpcyjnych opracowany dla tego państwa trzeciego.

Artykuł 3

Warunki dotyczące klas instrumentów dodatkowych w Tier II

Klasy instrumentów w Tier II spełniają następujące warunki:

- a) w momencie przyznawania instrumentów jako wynagrodzenia zmiennego rezydualny termin zapadalności instrumentów jest równy sumie okresów odroczenia i okresów zatrzymywania, które mają zastosowanie w przypadku wynagrodzenia zmiennego w odniesieniu do przyznawania tych instrumentów, lub je przekracza;
- b) przepisy regulujące kwestie dotyczące danego instrumentu wymagają, z chwilą wystąpienia zdarzenia inicjującego, dokonania trwałego lub tymczasowego odpisu obniżającego wartość kwoty głównej instrumentów lub przekształcenia instrumentu w instrumenty w kapitale podstawowym Tier I;
- c) zdarzenie inicjujące, o którym mowa w lit. b), ma miejsce, jeżeli współczynnik kapitału podstawowego Tier I firmy inwestycyjnej emitującej instrument spadł poniżej któregośkolwiek z poniższych poziomów:
 - (i) 7 % iloczynu 12,5 i wartości wymogów w zakresie funduszy własnych obliczonych zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/2033;
 - (ii) poziomu wyższego niż ten, który określono w ppkt (i), jeżeli został on ustalony przez firmę inwestycyjną lub instytucję emitującą dany instrument i określony w przepisach regulujących kwestie dotyczące danego instrumentu;
- d) spełniony jest jeden z wymogów określonych w art. 2 lit. c).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2494/95 z dnia 23 października 1995 r. dotyczące zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych (Dz.U. L 257 z 27.10.1995, s. 1).

Artykuł 4

Warunki dotyczące klas innych instrumentów

1. Na podstawie warunków określonych w art. 1 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia inne instrumenty spełniają warunki określone w art. 32 ust. 1 lit. j) ppkt (iii) dyrektywy (UE) 2019/2034 w każdym z poniższych przypadków:
 - a) inne instrumenty spełniają warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu;
 - b) inne instrumenty są powiązane z instrumentem dodatkowym w Tier I lub instrumentem w Tier II i spełniają warunki określone w ust. 3 niniejszego artykułu;
 - c) inne instrumenty są powiązane z instrumentem, który mógłby być instrumentem dodatkowym w Tier I lub instrumentem w Tier II, ale jest on emitowany przez jednostkę dominującą firmy inwestycyjnej, która nie wchodzi w zakres konsolidacji zgodnie z częścią pierwszą tytułu II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, i inne instrumenty spełniają warunki określone w ust. 4.
2. Warunki, o których mowa w ust. 1 lit. a), są następujące:
 - a) inne instrumenty są emitowane bezpośrednio przez firmę inwestycyjną, instytucję lub instytucję finansową objętą zakresem konsolidacji grupowej lub za pośrednictwem takiej firmy lub instytucji zgodnie z częścią pierwszą tytułu II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub art. 7 rozporządzenia (UE) 2019/2033, pod warunkiem że można w racjonalny sposób przewidzieć, że zmiana jakości kredytowej emitenta instrumentu doprowadzi do podobnej zmiany jakości kredytowej firmy inwestycyjnej stosującej inne instrumenty do celów wynagrodzenia zmiennego;
 - b) przepisy regulujące kwestie dotyczące innych instrumentów nie dają posiadaczowi prawa do przyspieszenia planowanej wypłaty zysku lub kwoty głównej w sytuacji innej niż w przypadku niewypłacalności lub likwidacji instytucji lub firmy inwestycyjnej emitującej dany instrument;
 - c) w momencie przyznawania innych instrumentów jako wynagrodzenia zmiennego rezydualny termin zapadalności innych instrumentów jest równy sumie okresów odroczenia i okresów zatrzymywania, które mają zastosowanie w przypadku wynagrodzenia zmiennego w odniesieniu do przyznawania tych instrumentów, lub ją przekracza;
 - d) przepisy regulujące kwestie dotyczące danego instrumentu wymagają, z chwilą wystąpienia zdarzenia inicjującego, dokonania trwałego lub tymczasowego odpisu obniżającego wartość kwoty głównej instrumentów lub przekształcenia instrumentu w instrumenty w kapitale podstawowym Tier I;
 - e) zdarzenie inicjujące, o którym mowa w lit. d), ma miejsce, jeżeli współczynnik kapitału podstawowego Tier I instytucji lub firmy inwestycyjnej emitującej instrument spadł poniżej któregośkolwiek z poniższych poziomów:
 - (i) w przypadku firmy inwestycyjnej emitującej instrumenty 7 % iloczynu 12,5 i wartości wymogów w zakresie funduszy własnych obliczonych zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/2033;
 - (ii) w przypadku instytucji emitującej instrumenty 7 % współczynnika kapitału podstawowego Tier I instytucji emitującej dany instrument;
 - (iii) poziomu wyższego niż ten, który określono w ppkt (i) lub (ii), jeżeli został on ustalony przez firmę inwestycyjną lub instytucję emitującą dany instrument i określony w przepisach regulujących kwestie dotyczące danego instrumentu;
 - f) spełniony jest jeden z wymogów z art. 2 lit. c).
3. Warunki, o których mowa w ust. 1 lit. b), są następujące:
 - a) inne instrumenty spełniają warunki określone w ust. 2 lit. a)–e);
 - b) inne instrumenty są powiązane z instrumentem dodatkowym w Tier I lub instrumentem w Tier II wyemitowanym za pośrednictwem jednostki objętej zakresem konsolidacji zgodnie z częścią pierwszą tytułu II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub art. 7 rozporządzenia (UE) 2019/2033 („instrument referencyjny”);
 - c) instrument referencyjny w momencie przyznawania go jako wynagrodzenia zmiennego spełnia wymogi określone w ust. 2 lit. c) i f);
 - d) wartość innego instrumentu jest powiązana z instrumentem referencyjnym w taki sposób, że nie może ona nigdy przekraczać wartości instrumentu referencyjnego;

- e) wartość odnosząca się do wypłaty zysku po nabyciu uprawnień z tytułu innego instrumentu jest powiązana z instrumentem referencyjnym w taki sposób, że wypłata zysku nigdy nie może przekraczać wartości odnoszących się do wypłaty zysku w ramach instrumentu referencyjnego;
 - f) przepisy regulujące kwestie dotyczące innych instrumentów stanowią, że w razie kupna, przekształcenia, odkupu lub wykupu instrumentu referencyjnego w okresie odroczenia lub zatrzymywania, inny instrument jest powiązany z równoważnym instrumentem referencyjnym, który spełnia warunki określone w niniejszym artykule, w taki sposób, że łączna wartość innych instrumentów nie wzrasta.
4. Warunki, o których mowa w ust. 1 lit. c), są następujące:
- a) właściwe organy ustaliły do celów art. 55 dyrektywy (UE) 2019/2034 lub art. 127 dyrektywy 2013/36/UE, że firma inwestycyjna lub instytucja emitująca dany instrument, z którym powiązane są inne instrumenty, podlega nadzorowi skonsolidowanemu sprawowanemu przez organ nadzoru państwa trzeciego, równoważnemu nadzorowi podlegającemu zasadom ustanowionym w dyrektywie (UE) 2019/2034, w przypadku gdy emitent jest firmą inwestycyjną mającą siedzibę w państwie trzecim, lub w dyrektywie 2013/36/UE, w przypadku gdy emitent jest instytucją mającą siedzibę w państwie trzecim, oraz wymogom części pierwszej tytułu II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) inne instrumenty spełniają warunki określone w ust. 3 lit. a) i lit. c)–f).

Artykuł 5

Procedury dotyczące odpisu obniżającego wartość, odpisu podwyższającego wartość i zamiany

1. Do celów art. 3 lit. b) i art. 4 ust. 2 lit. d) przepisy regulujące kwestie dotyczące instrumentów w Tier II i innych instrumentów są zgodne z procedurami i terminami określonymi w ust. 2–14 niniejszego artykułu, służącymi do obliczania współczynnika kapitału podstawowego Tier I i kwot do odpisu obniżającego wartość, odpisu podwyższającego wartość lub przekształcenia. Przepisy regulujące kwestie dotyczące instrumentów dodatkowych w Tier I muszą być zgodne z procedurami określonymi w ust. 9 i ust. 13 lit. c) niniejszego artykułu w odniesieniu do kwot do odpisu obniżającego wartość, odpisu podwyższającego wartość lub przekształcenia.
2. Jeżeli przepisy regulujące kwestie dotyczące instrumentów w Tier II i innych instrumentów zawierają wymóg przekształcenia instrumentów w instrumenty w kapitale podstawowym Tier I z chwilą wystąpienia zdarzenia inicjującego, w przepisach tych określa się:
 - a) współczynnik takiego przekształcenia oraz limit dozwolonej kwoty zamiany;
 - b) zakres, w jakim instrumenty będą podlegały przekształceniu w instrumenty w kapitale podstawowym Tier I.
3. Jeżeli przepisy regulujące kwestie dotyczące danych instrumentów zawierają wymóg dokonania odpisu obniżającego wartość kwoty głównej z chwilą wystąpienia zdarzenia inicjującego, odpis obniżający wartość na stałe lub tymczasowo skutkuje obniżeniem wszystkich następujących wartości:
 - a) należności posiadacza instrumentu w przypadku niewypłacalności lub likwidacji instytucji lub firmy inwestycyjnej emitującej dany instrument;
 - b) kwoty, którą należy zapłacić w przypadku opcji kupna lub wykupu instrumentu;
 - c) wypłata zysku z tytułu instrumentu.
4. Zysk przypadający do wypłaty po dokonaniu odpisu obniżającego wartość opiera się na obniżonej kwocie głównej.
5. Odpis obniżający wartość lub przekształcenie instrumentów generują – na mocy mających zastosowanie standardów rachunkowości – pozycje, które kwalifikują się jako pozycje kapitału podstawowego Tier I.
6. Jeżeli firma inwestycyjna lub instytucja emitująca dany instrument stwierdziła, że współczynnik kapitału podstawowego Tier I spadł poniżej poziomu uruchamiającego przekształcenie lub odpis obniżający wartość instrumentu, organ zarządzający lub dowolny inny odpowiedni organ firmy inwestycyjnej lub instytucji emitującej dany instrument ma obowiązek niezwłocznego stwierdzenia, że wystąpiło zdarzenie inicjujące, i pojawia się nieodwołalny obowiązek dokonania odpisu obniżającego wartość lub przekształcenia instrumentu.
7. Łączna kwota instrumentów, które podlegają wymogowi dokonania odpisu obniżającego wartość lub przekształcenia z chwilą wystąpienia zdarzenia inicjującego, nie jest mniejsza od niższej z następujących wartości:
 - a) kwoty wymaganej do pełnego przywrócenia współczynnika kapitału podstawowego Tier I firmy inwestycyjnej lub instytucji emitującej dany instrument do wartości procentowej określonej jako zdarzenia inicjującego w przepisach regulujących kwestie dotyczące danego instrumentu;
 - b) pełnej kwoty głównej danego instrumentu.

8. W przypadku wystąpienia zdarzenia inicjującego:
- firma inwestycyjna informuje pracowników, którym przyznano instrumenty jako wynagrodzenie zmienne, oraz osoby będące nadal posiadaczami takich instrumentów;
 - firma inwestycyjna lub instytucja emitująca dany instrument jak najszybciej dokonuje odpisu obniżającego kwotę główną danego instrumentu lub przekształcenia instrumentów w instrumenty w kapitale podstawowym Tier I w terminie nieprzekraczającym jednego miesiąca zgodnie z wymogami określonymi w niniejszym artykule.
9. Jeżeli do instrumentów dodatkowych w Tier I, instrumentów w Tier II i innych instrumentów odnosi się taki sami poziom inicjujący, w przypadku kwoty głównej należy dokonać odpisu obniżającego wartość lub przekształcenie proporcjonalnie w stosunku do wszystkich posiadaczy instrumentów wykorzystywanych do celów wynagrodzenia zmiennego.
10. Kwota instrumentu, która podlega wymogowi dokonania odpisu obniżającego wartość lub przekształcenia, podlega niezależnemu przeglądowi. Przegląd powinien zostać zakończony jak najszybciej i nie powinien utrudniać dokonywania odpisów obniżających wartość ani przekształcenia instrumentu.
11. Firma inwestycyjna lub instytucja emitująca instrumenty, które w przypadku wystąpienia zdarzenia inicjującego podlegają przekształceniu w instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, zapewnia, aby jej kapitał zakładowy był cały czas wystarczający do celów przekształcenia – w razie wystąpienia zdarzenia inicjującego – wszystkich takich możliwych do przekształcenia instrumentów w udziały. Firma inwestycyjna lub instytucja cały czas posiada konieczne uprzednie zezwolenie na emisję instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, na które takie instrumenty zostałyby przekształcone z chwilą wystąpienia zdarzenia inicjującego.
12. Firma inwestycyjna lub instytucja emitująca instrumenty, które w przypadku wystąpienia zdarzenia inicjującego podlegają przekształceniu w instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, zobowiązana jest do zapewnienia, by nie było przeszkód proceduralnych dla dokonania takiego przekształcenia na mocy swoich dokumentów założycielskich lub dokumentów statutowych lub innych postanowień.
13. Aby odpis obniżający wartość instrumentu mógł zostać uznany za tymczasowy, należy spełnić wszystkie poniższe warunki:
- odpisy podwyższające wartość opierają się na zyskach po podjęciu przez emitenta formalnej decyzji potwierdzającej ostateczne zyski;
 - wszelkie odpisy podwyższające wartość instrumentu lub wypłaty kuponów od obniżonej kwoty głównej odbywają się według wyłącznego uznania firmy inwestycyjnej lub instytucji emitującej dany instrument i zgodnie z warunkami określonymi w lit. c), d) i e), przy czym firma inwestycyjna lub instytucja nie są zobowiązane do dokonania lub przyspieszenia odpisu podwyższającego wartość w określonych okolicznościach;
 - odpisy podwyższające wartość dokonywane są proporcjonalnie w stosunku do instrumentów dodatkowych w Tier I, instrumentów w Tier II i innych instrumentów wykorzystywanych do celów wynagrodzenia zmiennego, które podlegały odpisowi obniżającemu wartość;
 - maksymalna kwota, którą należy przypisać sumie odpisu podwyższającego wartość instrumentu w Tier II i innych instrumentów oraz wypłaty kuponów od obniżonej kwoty głównej, stanowi równowartość zysku firmy inwestycyjnej lub instytucji emitującej dany instrument pomnożonego przez kwotę odpowiadającą ilorazowi kwoty wskazanej w ppkt (i) i kwoty wskazanej w ppkt (ii):
 - suma kwoty nominalnej wszystkich posiadanych przez firmę inwestycyjną instrumentów w Tier II i innych instrumentów, w odniesieniu do których przeprowadzono odpis obniżający wartość, przed przeprowadzeniem tego odpisu;
 - suma funduszy własnych i kwoty nominalnej innych instrumentów stosowanych do celów wynagrodzenia zmiennego firmy inwestycyjnej;
 - sumę wszelkich kwot odpisów podwyższających wartość oraz wypłat kuponów od obniżonej kwoty głównej traktuje się jako płatność skutkującą obniżeniem kapitału podstawowego Tier I, przy czym suma ta:
 - umożliwia utrzymanie należytej bazy kapitałowej firmy inwestycyjnej;
 - w stosownych przypadkach umożliwia firmie inwestycyjnej terminowo zaprzestać korzystania z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego; oraz
 - w stosownych przypadkach ogranicza się do odsetka przychodów netto, jeżeli firma inwestycyjna korzysta z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.
14. Do celów ust. 13 lit. d) obliczenie przeprowadza się w momencie dokonywania odpisu podwyższającego wartość.

Artykuł 6

Alternatywne mechanizmy

Alternatywne mechanizmy, które firmy inwestycyjne mogą stosować do wypłaty wynagrodzenia zmiennego na podstawie art. 32 ust. 1 lit. k) dyrektywy (UE) 2019/2034, jeżeli właściwy organ wyrazi na to zgodę, spełniają wszystkie następujące warunki:

- a) alternatywny mechanizm przyczynia się do dostosowania wynagrodzenia zmiennego do długoterminowych interesów danej firmy inwestycyjnej, jej wierzycieli i klientów;
- b) alternatywny mechanizm podlega zasadom ograniczającym rozporządzenie nim, służącym dostosowaniu zachęt motywujących pracownika do długoterminowych interesów danej firmy inwestycyjnej, jej wierzycieli i klientów, przy czym okres, w którym rozporządzenie tym mechanizmem jest ograniczone, wynosi co najmniej sześć miesięcy;
- c) kwota otrzymana w wyniku zastosowania alternatywnego mechanizmu oraz mające zastosowanie warunki są dobrze udokumentowane i przejrzyste dla pracownika otrzymującego wynagrodzenie zmiennne w wyniku zastosowania takiego mechanizmu;
- d) w przypadku kwot otrzymanych w wyniku zastosowania mechanizmów odroczenia i zatrzymywania alternatywny mechanizm zapewnia, aby pracownicy nie mieli dostępu do odroczonej części wynagrodzenia zmiennego oraz aby nie mogli jej przenieść ani umorzyć w takich okresach;
- e) alternatywny mechanizm nie przewiduje zwiększenia wartości wynagrodzenia zmiennego otrzymywanego w okresach odroczenia poprzez wypłatę odsetek lub podobne mechanizmy inne niż mechanizmy spełniające warunki określone w lit. f);
- f) jeżeli alternatywny mechanizm umożliwia dokonywanie uprzednio ustalonych zmian wartości otrzymywanej jako wynagrodzenie zmiennne w okresach odroczenia i zatrzymywania na podstawie wyników firmy inwestycyjnej lub aktywów, którymi ta firma zarządza, muszą być spełnione następujące warunki:
 - (i) podstawą zmiany wartości są z góry określone wskaźniki wyników oparte na jakości kredytowej firmy inwestycyjnej lub wynikach aktywów, którymi firma ta zarządza;
 - (ii) w przypadku gdy należy zastosować odroczenie i zatrzymanie, zmiany wartości powinny być obliczane co najmniej raz w roku i na koniec okresu zatrzymywania;
 - (iii) wskaźnik możliwych dodatnich i ujemnych zmian wartości powinien w równym stopniu opierać się na poziomie dodatnich lub ujemnych zmian jakości kredytowej lub mierzonych wyników;
 - (iv) jeżeli zmiana wartości określona w ppkt (i) opiera się na wynikach aktywów, którymi instytucja zarządza, wartość procentowa zmiany wartości jest ograniczona do wartości procentowej zmiany wartości tych aktywów;
 - (v) jeżeli zmiana wartości określona w ppkt (i) opiera się na jakości kredytowej firmy inwestycyjnej, wartość procentowa zmiany wartości jest ograniczona do wartości procentowej rocznych łącznych przychodów brutto w odniesieniu do łącznych funduszy własnych firmy inwestycyjnej;
- g) alternatywny mechanizm nie utrudnia stosowania art. 32 ust. 1 lit. m) dyrektywy (UE) 2019/2034.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie piątego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 sierpnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca